

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 11T/6/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6924010038
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2024:6924010038.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota samosudcom Mgr. Ivanom Antalom v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21. marca 2024, takto

rozhodol:

Obžalovaný: A. B. E. F. G. H., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom I. X, J. C. D., t.č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica,

je vinný, že

dňa 23.09.2023 v čase od 00.55 h do 01.21 h v Rimavskej Sobote pri K. L. D. M. XXXX N. O. B. I. K. I. M. XX P. K. L., fyzicky napadol Q. D. tým spôsobom, že po predchádzajúcej vzájomnej slovnej potýčke, vzájomnom strkaní a vzájomných úderoch päšťami, chytil obomi rukami Q. D. a hodil ho veľkou intenzitou o zem, čím Q. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D., R. XXXX/XX, podľa znaleckého posudku M. XX/XXXX z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, spôsobil ťažké zranenia a to subdurálny hematóm fronto-temporo-parieto-okcipitálne vľavo s deformáciou komorového systému a presunom stredových štruktúr o 10 mm doprava, zlomeninu lebky temporo-parietálne vpravo, zlomeninu maxilárneho sinusu vpravo, krvácanie do maxilárneho, frontálneho sinusu vpravo a ethmoidálneho sinusu vpravo, ktoré zranenia si u neho vyžadujú dobu liečenia a práceneschopnosti nad 42 dní, resp. niekoľko mesiacov s tým, že Q. D. je stále v dispenzárnom sledovaní neurológa a neurochirurga,

t e d a

- inému úmyselne ublížil na zdraví a činom spôsobil ťažkú ujmu na zdraví,
- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

t ý m s p á c h a l

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 3 písm. c/ Trestného zákona s použitím § 123 odsek 2, odsek 3 písm. e/, písm. i/ Trestného zákona,
- prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 156 ods. 3 Tr. zákona s prihladnutím na ustanovenie § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zákona, 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona samosudca obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť poškodenému Q. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D., R. XXXX/XX, náhradu škody za bolestné vo výške 8.900,85 eur a poškodenej strane Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Bratislava – mestská časť Petržalka, Panónska cesta 2, IČO: 35937874, náhradu škody za poskytnutú zdravotnú starostlivosť pre poškodeného Q. D. vo výške 642,82 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku samosudca poškodeného Q. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D., R. XXXX/XX, so zvyškom nároku na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Rimavskej Sobotě podal dňa 15.01.2024 pod č. konania 2Pv/401/23/6609-29 obžalobu na A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona , na tom skutkovom základe, že

dňa 23.09.2023 v čase od 00.55 h do 01.21 h v Rimavskej Sobotě pri K. L. D. M. XXXX N. O. B. I. K. I. M. XX P. K. L., fyzicky napadol Q. D. tým spôsobom, že po predchádzajúcej vzájomnej slovnej potýčke, vzájomnom strkaní a vzájomných úderoch päšťami, chytil oboma rukami Q. D. a hodil ho veľkou intenzitou o zem, čím Q. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D., R. XXXX/XX, podľa znaleckého posudku M. XX/XXXX z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, spôsobil ťažké zranenia a to subdurálny hematóm fronto-temporo-parieto-okcipitálne vľavo s deformáciou komorového systému a presunom stredových štruktúr o 10 mm doprava, zlomeninu lebky temporo-parietálne vpravo, zlomeninu maxilárneho sinusu vpravo, krvácanie do maxilárneho, frontálneho sinusu vpravo a ethmoidálneho sinusu vpravo, ktoré zranenia si u neho vyžadujú dobu liečenia a práceneschopnosti nad 42 dní, resp. niekoľko mesiacov s tým, že Q. D. je stále v dispenzárnom sledovaní neurológa a neurochirurga.

Po prednese obžaloby splnomocnená zástupkyňa poškodeného uviedla, že tak ako v prípravnom konaní, aj v súčasnosti si poškodený uplatňuje v prípade uznania viny náhradu za bolesť za 367,5 bodov znaleckého ohodnotenia čo činí 8.900,85 eur. Dodala, že v súvislosti so zranením poškodeného tomuto vznikol aj nárok na náhradu ďalšej škody, a to najmä v súvislosti s ďalšími ošetreniami, ktorým sa podrobil, návštevou psychológa a podobne, avšak v tomto štádiu zatiaľ nie je možné ustáliť a vyčísliť výšku ďalších nárokov na náhradu škody.

Obhajca obžalovaného v stanovisku k prednesenej obžalobe uviedol, že nesúhlasí s právnou kvalifikáciou skutku, ktorý bol ustálený v obžalobe, mal za to, že nebol preukázaný úmysel obžalovaného spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví a v tomto smere navrhol aj vykonať dokazovanie na hlavnom pojednávaní. K nároku na škodu uviedol, že pokiaľ bude preukázané zavinenie obžalovaného za ujmu na zdraví, obžalovaný je ochotný spôsobenú škodu uhradiť.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že nechce urobiť žiadne z vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 Tr. poriadku a k samotnej obžalobe uviedol, že nesúhlasí s právnou kvalifikáciou skutku. K veci samej vypovedal o tom, že pred samotným skutkom mal slovnú výmenu s bývalou priateľkou L. I. a že poškodený D. sa jej chcel zastať, nevedel si však vysvetliť z akého dôvodu. Tvrdil, že sa s poškodeným hádali a že sa mu poškodený vyhrážal, že ho zbije, že ho rozkope, pričom poškodený pristúpil k nemu a k L. a obžalovaného odstrčil. Následne odstrčil aj obžalovaný poškodeného a potom pokračovalo medzi nimi vzájomné strkanie. Obžalovaný tiež tvrdil, že ešte počas vzájomnej potýčky s poškodeným chcel odtiaľ odísť, avšak poškodený ho neustále vyzýval do bitky, preto podišiel

k nemu, poškodený cúvol a keďže tam boli aj ďalší dvaja poškodeného kamaráti, tak sa cítil byť ohrozený. Tí dvaja však nič nerobili, tak už z ich strany ohrozenie nepociťoval a opäť chcel odísť. Poškodený však k nemu pribehol, kopol ho do chrbta so slovami, že ho zabije, tak sa v rýchlosti pootočil, chytil poškodeného a prehodil ho cez seba. V tejto súvislosti opakovane na hlavnom pojednávaní uvádzal, že poškodenému nechcel ublížiť, nechcel sa s ním ďalej biť a všetko čo urobil bolo len v sebaobrane.

Na doplňujúce otázky prokurátorky obžalovaný uviedol, že keď ho poškodený vyzýval k bitke a keď sa mu vyhrážal, tak sa cítil byť ohrozený. Uviedol tiež, že poškodený na neho útočil aj tak, že ho kopol odzadu do chrbta. Obžalovanému sa však zdal jeho útok voči poškodenému ako primeraný a dodal, že nepestuje žiadny bojový šport, že v tom čase vôbec nevedel, že poškodenému sa môže stať taký ťažký úraz v dôsledku jeho konania, opakoval, že sa len bránil a keďže sa to všetko odohrávalo na asfalte, tak uviedol, že sa mu musel brániť na tom mieste, teda na asfalte. Dodal tiež, že nebol pod vplyvom návykových látok, že po skutku ostal v šoku a opakoval, že poškodenému nechcel ublížiť.

Na ďalšie otázky uviedol aj to, že po skutku okolo stojacim hovoril, aby poškodenému poskytl pomoc, aby volali záchrannú službu, pričom aj on sám asi dvakrát volal, z miesta činu nemal v úmysle ujsť a zotrval tam až do príchodu polície a záchranky, nechcel sa vyhnúť zodpovednosti.

Na otázku obhajcu, ako došlo k samotnému „prehodeniu“, obžalovaný uviedol, že to už nevie presne popísať, stalo sa to rýchlo, poškodený bol za ním, on odchádzal, nestáli oproti sebe, on bol tak zboku ku poškodenému a len ho prehodil cez svoje rameno a v ďalšom útoku už nepokračoval. Poprel, že by skákal poškodenému po hlave keď tento ležal na zemi a v tejto súvislosti dodal, že v tom čase mal okolo 110 kg a pokiaľ by to bola pravda, tak by mal poškodený aj vážnejšie zranenia hlavy.

Vo veci bol na hlavnom pojednávaní vypočutý aj poškodený Q. D., ktorý vypovedal o tom, že bol s kamarátmi vonku, bola zábava, kamaráti ho stiahli do baru, kde prišli ďalší, a to aj C. K. a povedali, že B. nenechá bývalú priateľku. Z tohto dôvodu cítil potrebu chrániť ženu, a preto išiel z baru von k nim. Ďalej vypovedal o tom, že obžalovanému vravel, aby ju nebil a aby prestal, lebo podľa neho ju obžalovaný fackal a ťahal za vlasy, nabehol medzi nich a obžalovaného od ženy odstrčil. Potom ho obžalovaný chytil odzadu a hodil cez seba na zem, pričom cítil ešte aj jeden kopanec do hlavy a viac si už nepamätal.

Na doplňujúce otázky prokurátorky poškodený uviedol, že chrániť ženu sa rozhodol ísť preto, lebo bol tak naučený z domu a vie, že ženy treba chrániť. Tvrdil, že obžalovaný bol voči nej agresívny a hlučný a poprel, že by obžalovaného vyzýval k bitke, priznal, že mu povedal len to, aby sa bil radšej s ním a nie so ženou. Na pomoc si poškodený nevolal žiadneho kamaráta.

Na doplňujúce otázky obhajcu poškodený opäť zopakoval, že k nim išiel len preto, aby ochránil ženu, chcel ich len rozdeliť, a to najprv slovne a k obžalovanému pristupoval s odôvodnením, že on tú ženu fackal a trhal za vlasy a kričal na ňu. Keď k nim prišiel, tak žene povedal, aby išla domov a obžalovanému povedal, aby sa bil radšej s ním. Priznal, že obžalovaného od ženy odstrčil a v tom čase meno tej ženy nevedel, len jej vravel aby išla domov. Potom dodal, že keď ho obžalovaný chytil, tak on bol otočený k žene, obžalovaný ho chytil nejako zboku a potom ho prehodil.

V ďalšom bol na hlavnom pojednávaní vypočutý znalec z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie chirurgia MUDr. Vladimír Lukáč, ktorý v predmetnej trestnej veci vyhotovil znalecký posudok M. XX/XXXX. Znalec pri výsluchu zotrval na záveroch svojho znaleckého posudku a na doplňujúce otázky uviedol, že mechanizmom vzniku zranenia poškodeného bol náraz hlavy poškodeného o tvrdú podložku silnou intenzitou. Podľa znalca môže dôjsť k zraneniu lebky aj pri tom, ako človek zakopne pri chôdzi a spadne, avšak následok jej poranenia je väčší ak niekto niekoho veľkou intenzitou hodí o zem na ktorej je asfalt alebo betón. Uviedol tiež, že sa nedá potvrdiť v akom postavení a polohe voči sebe boli útočník a poškodený, zotrval však na ním konštatovanom mechanizme vzniku zranenia s tým, že vzájomné postavenie útočníka a poškodeného nemá vplyv na spôsobený následok.

Na ďalšie doplňujúce otázky znalec uviedol, že pre vážny úraz už mozog poškodeného nebude nikdy v takom stave ako pred úrazom, u poškodeného môžu pretrvávať výpadky pamäte, znalec sa vyjadril aj k tomu, že s istotou nemôže potvrdiť alebo vyvrátiť kopnutie do hlavy poškodeného, avšak opakovane uviedol aj to, že modrina na tvári poškodeného mohla vzniknúť ešte pred samotným pádom

poškodeného na zem, čiže mohla byť spôsobená útokom predchádzajúcim tomuto pádu alebo mohla vzniknúť aj napríklad počas transportu poškodeného do nemocnice.

Na tomto mieste samosudca považuje za potrebné uviesť, že z čítaných záverov znaleckého posudku M. XX/XXXX bolo zistené, že poškodený Q. D. utrpel pri fyzickej inzultácii zo strany inej osoby poranenia subdurálny hematóm fronto-temporo-parieto-okcipitálne vľavo s deformáciou komorového systému a presunom stredových štruktúr o 10 mm doprava, zlomeninu lebky temporo-parietálne vpravo, zlomeninu maxilárneho sinusu vpravo, krvácanie do maxilárneho, frontálneho sinusu vpravo a ethmoidálneho sinusu vpravo s pravdepodobným mechanizmom vzniku zranení, ktorým je náraz hlavy o tvrdú podložku silnej intenzity. Takéto poranenia hlavy – zlomenina lebky s krvácaním pod tvrdú plenu – obal mozgu, sú najčastejšie pri dopravných nehodách, úderoch do hlavy alebo pádom na hlavu na tvrdú podložku, pričom vznik takýchto poranení pri obrane je málo pravdepodobný. U pacienta poškodeného Q. D. bola operáciou odstránená časť lebky a bude mu voperovaná podľa určenia neurochirurga približne po troch mesiacoch od prepustenia, to znamená, že poškodeného čaká ešte jedna operácia s predchádzajúcim vykonaním kontrolného CT vyšetrenia hlavy. Predpoklad doby práceneschopnosti je u poškodeného niekoľko mesiacov a dosť možné aj rok, pričom poškodený je stále v dispenzári – sledovaní neurológa a neurochirurga. Podobne je to aj s dĺžkou práceneschopnosti. Poškodený bol od začiatku liečby v bezvedomí, následne napojený na umelú pľúcnu ventiláciu, z ktorej bol odpojený dňa 05.10.2023. Znalec ohodnotil zranenia poškodeného na celkovú sumu 367,5 bodov.

Na hlavnom pojednávaní boli v ďalšom ako svedkovia vypočutí S. S., C. K., R. J., F. K., L. I., B. P., H. B. T., ďalej boli podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku prečítané zápisnice o výsluchu svedkov z prípravného konania, a to JUDr. Andrey Matysovej (čl. 54 až 61) a L. J. (čl. 101 až 103) a z týchto dôkazov boli zistené nasledovné skutočnosti.

Svedok S. S. vypovedal na hlavnom pojednávaní v podstatnom obsahu rovnako ako aj v prípravnom konaní. Uviedol, že vonku sa vo večerných hodinách obžalovaný rozprával s L. I., nevedel však o čom, potom sa však začali hádať a niečo si medzi sebou vybavovali, keďže predtým spolu chodili. Bola tam aj kamarátka L., ktorú obžalovaný strčil tak, že táto spadla na zem, pričom ona sa chcela len L. zastať, bol pri nich aj R. J., ktorý sa tiež chcel L. zastať a aj toho udeľ obžalovaný do hlavy zozadu päťou. Potom tam prišiel poškodený, ktorý sa začal hádať s obžalovaným a s určitosťou videl ako obžalovaný chytil rukami poškodeného a hodil ho o zem. Keď poškodený spadol, tak svedok už nevidel žiaden útok obžalovaného na poškodeného, pričom registroval to, ako obžalovaný všeobecne hovoril, že to nebola jeho chyba a že obžalovaný zotrval na mieste a snažil sa pomôcť v tom smere, že volal záchranné zložky.

Svedok C. K. vypovedal na hlavnom pojednávaní tiež v podstatnom obsahu rovnako ako aj v prípravnom konaní. Hovoril o tom, že s partiou kamarátov išli v noci do baru Scarabeus, bol s S., J., L. I. a ešte s jej kamarátkou, pričom k nim prišiel obžalovaný, ktorý sa chcel rozprávať s L.. Nechali sa ich rozprávať, avšak oni dvaja sa potom začali hádať, bol veľký krik, podľa svedka začal byť obžalovaný agresívny. Podľa svedka kamarátka L. k nim podišla a s ňou aj R. J. a potom videl ako R. J. dvíha L. kamarátku zo zeme a tiež videl ako obžalovaný začal útočiť aj na J., že prečo vyskakuje a videl ako ho obžalovaný aj udeľ, na čo J. odtiaľ odišiel. Ohľadom samotného útoku na poškodeného uviedol toľko, že on spolu s S. išli do baru, kde stretli D., ktorému povedali čo sa stalo vonku a na to D. išiel z baru von. Oni išli za ním a videl ako sa obžalovaný so D. začali strkať, kričali po sebe, D. kričal obžalovanému aby ju nebil, že nech sa pobije s ním, jeden druhého chceli vzájomne udrieť, strkali sa, a potom videl ako obžalovaný chytil poškodeného a hodil ho na zem.

Na doplňujúce otázky svedok uviedol, že obžalovaný bol veľmi agresívny, videl ako obžalovaný udeľ zozadu do hlavy R. J..

Na otázku obhajcu, či mohol mať obžalovaný pocit z ohrozenia, keďže išli k nemu traja, svedok uviedol, že si to nemyslí, pretože on aj s S. tam nešli preto, aby podporili útok poškodeného na obžalovaného, ale viackrát zopakoval, že tam išli len preto, aby zabránili prípadnému vážnejšiemu útoku, oni dvaja však nič nerobili, neútočili na obžalovaného a ani obžalovaného žiadnym spôsobom neohrozovali, len v blízkosti stáli.

Aj tento svedok potvrdil, že po tom ako skončil poškodený po páde na zemi, už obžalovaný v ďalšom útoku nepokračoval.

Svedok R. J. na hlavnom pojednávaní pri výsluchu potvrdil predchádzajúce výpovede svedkov K. a S., teda že pred samotným skutkom prebehla vonku hádka medzi obžalovaným a L. I., ktorá sa vyhrotila, pričom keď sa kamarátka zastala L. a dohovárala obžalovanému, tak tento ju strčil na zem a následne aj samotného svedka udrel päťou do hlavy. Svedok najprv zostal stáť, nič nespravil, lebo sa zľakol a odišiel kúsok ďalej tak, že od samotného skutku bol vo vzdialenosti asi 50 metrov. Videl ako tam prišli aj poškodený a S. s K., pričom títo dvaja boli ticho a pasívni a len stáli v blízkosti obžalovaného a poškodeného. Podľa svedka sa obžalovaný s poškodeným začali hádať, kričali po sebe a potom registroval ako prehodil obžalovaný poškodeného na zem. Následne volali policajtov a záchranku.

Svedok F. K. vypovedal na hlavnom pojednávaní o tom, že náhodou prechádzal okolo a videl, že sa niekto bije, išiel tam a Q. už bol na zemi a A. mu povedal, aby volal záchranku. Čo bolo pred pádom Q. na zem, to nevidel, videl len to, že A. prehodil Q. cez plece ako vrece zemiakov.

Svedkyňa L. I. na hlavnom pojednávaní potvrdila, že sa s obžalovaným rozišla, a že v kritický večer sa išla s kamarátmi zabávať, pričom stretli obžalovaného, ktorý sa chcel s ňou rozprávať, ona však trvala na tom, aby jej dal pokoj. Rozprávali sa, tvrdila, že jej obžalovaný fyzicky neublížil, nijako ju neatakoval, nebil ju, netrhá ju za vlasy, len chcela aby jej dal pokoj. Uviedla tiež, že keď jej kamarátka L. hovorila obžalovanému aby prestal, tak obžalovaný L. sotil. Nevidela akým spôsobom došlo k zraneniu poškodeného.

Svedok B. P. je policajtom Obvodného oddelenia PZ v Rimavskej Soboty a v čase skutku bol stálou službou ako člen policajnej hliadky vyslaný na miesto samé. Vypovedal o tom, že keď sa vozidlom približovali od pošty k miestu incidentu, tak im išiel oproti B., ktorého pozná. Ako sa presúvali na miesto samé, tak im povedal, že sa odohral medzi ním a poškodeným konflikt a že poškodeného prehodil cez rameno, pričom poškodený spadol na zem a že volal záchranku. Keď sa presunuli k osobe, ktorá ležala na zemi, tak tam bolo viac ľudí a vraveli, že už volali záchranku a keďže táto ešte neprišla, tak ich privolali aj oni. Po chvíli prišla aj druhá policajná hliadka a záchranka a následne boli odvolaní na iné miesto. K priebehu skutku sa vôbec nevedel vyjadriť, zdôrazňoval, že ich úlohou ako prvej hliadky bolo zabezpečiť stav do príchodu druhej hliadky, prioritne sa venovali poškodenej osobe a aj tomu, aby ostatní ľudia z miesta neodišli. Samotnému B. sa zvlášť nevenoval, nevnímal ho však tak, že by bol agresívny, zdržiaval sa na mieste, nemal v úmysle odísť. B. mu ešte povedal, že poškodený začal do neho vyrývať.

V súvislosti s výsluchom tohto svedka navrhol prokurátor ako svedkov vypočuť aj ďalších policajtov a to K. a F., ktorí mali byť členmi druhej policajnej hliadky, ktorá prišla po skutku na miesto. Tento návrh prokurátora však bol samosudcom zamietnutý, pretože tento dôkaz považoval samosudca za nadbytočný, keďže ani jeden z navrhovaných svedkov nebol prítomný pri samotnom incidente a títo svedkovia mali zabezpečovať a realizovať len procesné úkony na mieste samom.

Svedok H. B. T. vypovedal na hlavnom pojednávaní o tom, že na danom mieste sa ocitol len náhodou, predtým ako tam prišiel, sa stretol s K., ktorý bol značne pod vplyvom alkoholu, preto ho chcel odprevadiť domov, K. sa mu však po chvíli stratil a ako išiel, tak uvidel ležať nejakú osobu na zemi a ešte ďalších okolo stojacich a keďže si myslel, že ide o K., tak išiel k tej ležiacej osobe. Po príchode však zistil, že to nie je K.. Nikto z okolo stojacich sa nevenoval ležiacej osobe, ktorá bola podľa neho zranená a potrebovala pomoc, tak sa tejto osobe začal venovať on podaním prvej pomoci. Ľudia okolo neho podľa svedka riešili len ako sa to stalo, kto je za to zodpovedný a keďže sa podľa svedka rovnako správal aj B., ktorého poznal a z počutia okolo stojacich zistil, že za daný stav je B. zodpovedný, tak B. povedal, aby to začal riešiť a aby volal záchranku, čo aj B. spravil. Svedkovi sa B. nejavil ako agresívny, nepôsobil na neho tak, že by sa chcel ďalej s niekým biť, pričom situáciu hodnotil ako veľmi dramatickú.

Z čítanej zápisnice o výsluchu svedkyne JUDr. Andrey Matysovej z prípravného konania (čl. 54 až 57) bolo zistené, že táto svedkyňa je splnomocnenkyňou poškodenej strany Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Bratislava, ktorá si v prípravnom konaní uplatnila náhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť pre svojho poistenca Q. D. vo výške 642,82 eur.

Z čítanej zápisnice o výsluchu svedkyne L. J. (čl. 101 až 103) vyplýva, že táto svedkyňa sa nevedela vyjadriť k priebehu spáchania skutku, lebo útok obžalovaného voči poškodenému nevidela.

V podstatnom obsahu vypovedala rovnako ako svedkyňa L. I.. Potvrdila, že povedala B. nech pustí L., na čo ju on odstrčil a ona spadla.

Okrem vyššie uvedeného dokazovania bolo na hlavnom pojednávaní vykonané aj ďalšie dokazovanie a podľa § 269 Tr. poriadku boli prečítané nasledovné listinné dôkazy: závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia M. XX/XXXX (z čl. 105 až 127), lekárske správy k zraneniam poškodeného (z čl. 139 až 152), trestný rozkaz Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. OT/30/2023 (z čl. 159 až 161), výsledkový list k žiadanke rozboru moču obžalovaného (z čl. 158), správa Okresného úradu Banská Bystrica, odbor krízového riadenia (z čl. 162), správa operačného strediska záchranej zdravotnej služby SR (z čl. 163), zápisnica o obhliadke miesta činu s fotodokumentáciou (z čl. 166 až 170), pracovný posudok na obžalovaného (z čl. 171 až 172), správa o povesti (z čl. 173 až 175), správa o priestupkoch (z čl. 176), odpis registra trestov (z čl. 177A), správa Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica (z čl. 178 až 179), aktuálna správa Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica (z čl. 221, vyčíslenie nároku na náhradu škody poškodeného (z čl. 193), záznam o odložení veci Okresného úradu Rimavská Sobota M. J./XXXXXX zo dňa 10.10.2023 (z čl. 238), rozhodnutie o priestupku Okresného úradu Rimavská Sobota M. J./XXXXXX zo dňa 14.11.2023 (z čl. 239 až 243), a po takto vykonanom dokazovaní dospel samosudca k nasledovným skutkovým a právnym záverom, pričom pri hodnotení dôkazov postupoval podľa nasledovných zásad.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Okresný súd v konaní postupoval tak, aby bol náležite zistený skutkový stav vecí, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Starostlivo objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech. Vykonané dôkazy hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne.

V podanej obžalobe sa prokurátor snažil na hlavnom pojednávaní preukázať, že skutok tak ako ho ustálil v podanej obžalobe, sa stal, že má všetky zákonné znaky žalovaných trestných činov, a to zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a že tento skutok spáchal obžalovaný.

Vykonaným dokazovaním bolo na hlavnom pojednávaní bez vážnejších pochybností zistené, že priebeh skutku sa odohral tak, ako to prokurátor v obžalobe ustálil. Ohľadom skutkových okolností vniesol určité nejasnosti poškodený vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní a tieto sa týkali toho, že tvrdil, že sa snažil oddeliť obžalovaného od svedkyne L. I. aj preto, že ju obžalovaný bil a ťahal ju za vlasy a tiež tvrdil, že po tom, ako ho obžalovaný hodil o zem, zacítil ešte jeden kopanec do hlavy. Tieto tvrdenia poškodeného však na hlavnom pojednávaní neboli preukázané žiadnym z vykonaných dôkazov.

Nepreukázalo sa, že by obžalovaný L. I. bil a ťahal ju za vlasy, čo od počiatku obžalovaný popieral a navyše to pri výsluchu na hlavnom pojednávaní poprela aj samotná L. I. a okrem nej aj ďalší svedkovia, ktorí boli prítomní pri výmene názorov medzi obžalovaným a ňou, a to konkrétne svedkovia S., K., J. a J..

Tiež sa nepreukázalo, že by obžalovaný po tom, ako prehodil poškodeného na zem a tento zostal ležať na zemi, do poškodeného kopol. Toto poprel samotný obžalovaný, v čom ho podporili pri výsluchu na hlavnom pojednávaní aj pri útoku stojaci svedkovia, a to najmä K. a S., taktiež J. a v neposlednom rade aj znalec MUDr. Lukáč, ktorý vypovedal na hlavnom pojednávaní aj o tom, že s istotou nemôže potvrdiť alebo vyvrátiť kopnutie do hlavy poškodeného, avšak uviedol aj to, že modrina na tvári poškodeného

mohla vzniknúť ešte pred samotným pádom poškodeného na zem, čiže mohla byť spôsobená útokom predchádzajúcim tomuto pádu alebo mohla vzniknúť aj napríklad počas transportu poškodeného do nemocnice.

Z uvedených dôvodov preto v konečnom dôsledku aj súd ustálil skutkový dej a konanie obžalovaného v zhode s podanou obžalobou, pretože tento bol na hlavnom pojednávaní preukázaný jednak samotným obžalovaným, ale aj svedkami S., K., J., znalcom MUDr. Lukáčom a preukazujú ho aj ďalšie dôkazy, a to najmä čítané lekárske správy k zraneniam poškodeného a taktiež aj závery znaleckého posudku M. XX/XXXX.

Na základe zhodnotenia vykonaných dôkazov svedčiacich jednak v neprospech ale aj v prospech obžalovaného, tak bolo ustálené, že obžalovaný dňa 23.09.2023 v čase od 00.55 h do 01.21 h v Rimavskej Sobote pri K. L. D. M. XXXX N. O. B. I. K. I. M. XX P. K. L., fyzicky napadol Q. D. tým spôsobom, že po predchádzajúcej vzájomnej slovnej potýčke, vzájomnom strkaní a vzájomných úderoch pästami, chytil obomi rukami Q. D. a hodil ho veľkou intenzitou o zem, čím Q. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D., R. XXXX/XX, podľa znaleckého posudku M. XX/XXXX z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, spôsobil ťažké zranenia a to subdurálny hematóm fronto-temporo-parieto-okcipitálne vľavo s deformáciou komorového systému a presunom stredových štruktúr o 10 mm doprava, zlomeninu lebky temporo-parietálne vpravo, zlomeninu maxilárneho sinusu vpravo, krvácanie do maxilárneho, frontálneho sinusu vpravo a ethmoidálneho sinusu vpravo, ktoré zranenia si u neho vyžadujú dobu liečenia a práceneschopnosti nad 42 dní, resp. niekoľko mesiacov s tým, že Q. D. je stále v dispenzárnom sledovaní neurológa a neurochirurga.

Voči trestnej zodpovednosti za spáchaný skutok sa obžalovaný jednak sám, ale aj prostredníctvom svojho obhajcu na hlavnom pojednávaní bránil najmä tým, že nebolo jeho úmyslom uvedeným konaním spôsobiť poškodenému nie len ťažkú ujmu na zdraví, ale ani žiadnu ujmu na zdraví a taktiež opakovane namietal, že v konaní nebola žiadnym spôsobom preukázaná subjektívna stránka žalovaných trestných činov. Bránil sa aj tým, že celý útok z jeho strany vyprovokoval svojím správaním samotný poškodený, a to tým spôsobom, že ho vyzýval do bitky, že ho sám fyzicky napadol ako prvý a že sa mu aj pri kopnutí, ktoré podľa tvrdenia obžalovaného malo nastať zo strany poškodeného pred tým, ako obžalovaný prehodil poškodeného na zem, vyhrážal zabitím. Z týchto dôvodov mal za to, že konal v nutnej obrane, a to aj s poukazom na to, že pred rozhodujúcim útokom sa k nemu rýchlo približovali celkom tri osoby, a to poškodený a svedkovia S. a K..

Vo vzťahu k uvedenej obrane obžalovaného súd po zhodnotení dokazovania uvádza, že ju považoval za účelovú v snahe obžalovaného vyhnúť sa trestnej zodpovednosti za svoje konanie a spôsobený ťažký následok vo forme ťažkej ujmy na zdraví poškodeného, pričom podľa názoru súdu obžalovaný týmto spôsobom svoje konanie aj bagatelizoval a zľahčoval.

K zdôvodneniu tohto názoru súd uvádza nasledovné.

Podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona, kto inému úmyselne spôsobí ťažkú ujmu na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na 4 roky až 10 rokov.

Pod ťažkou ujmu na zdraví sa podľa § 123 ods. 3 písm. a/ až i/ Tr. zákona rozumie len vážna porucha zdravia alebo ochorenie, ktorou je zmrzačenie, strata alebo podstatné zníženie pracovnej spôsobilosti, ochromenie údu, strata alebo podstatné oslabenie funkcie zmyslového ústrojenstva, poškodenie dôležitého orgánu, zohyzdenie, vyvolanie potratu alebo usmrtenie plodu, mučivé útrapy alebo porucha zdravia trvajúca dlhší čas. Podľa § 123 ods. 4 Tr. zákona, poruchou zdravia trvajúcou dlhší čas sa na účely tohto zákona rozumie porucha, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie, prípadne aj pracovnú neschopnosť, v trvaní najmenej 42 kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného.

Vo všeobecnosti je potrebné uviesť, že ak bol spôsobený konaním útočníka následok v podobe ublíženia na zdraví, ktoré je ťažkou ujmu na zdraví v zmysle § 123 ods. 3 Tr. zákona, potom pre rozlíšenie, či prichádza do úvahy právna kvalifikácia takéhoto skutku ako dokonaného zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona alebo prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zákona je rozhodujúce, či úmysle smeroval k spôsobeniu závažnejšieho následku v podobe ťažkej ujmy na zdraví. Z hľadiska úmyslu spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví pri tom postačuje zistenie, že páchatel vedel, že

svojím konaním môže takýto ťažký následok spôsobiť a bol s tým uzrozumený. Z dôkazného hľadiska možno takéto uzrozumenie odvodzovať napríklad z povahy použitej zbrane (ktorá v prejednávanej veci použitá nebola), zo spôsobu vykonania útoku a jeho intenzity, no najmä z toho, proti ktorej časti tela útok smeroval, ako aj z pohnútky činu a z okolností, ktoré násilnému konaniu zo strany páchatel'a predchádzali, ale aj okolností, za ktorých sa skutok stal a tiež z toho, aké nebezpečenstvo pre napadnutého z útoku hrozilo (C. XX/XXXX).

Inými slovami povedané, subjektívna stránka spočíva v úmyselnom zavinení páchatel'a trestného činu ublíženia na zdraví, pričom úmysel páchatel'a sa musí vzťahovať na spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví inému. Na účely vyodenia trestno-právnej zodpovednosti tak postačuje aj nepriamy úmysel. Subjektívna stránka trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 Tr. zákona má značný význam najmä v súvislosti so správnou kvalifikáciou konkrétneho skutku a ako už bolo uvedené, na účely vyhodnotenia subjektívnej stránky dotknutého trestného činu, resp. zavinenia páchatel'a, je potrebné vziať na zreteľ konkrétne individuálne skutkové okolnosti prípadu. Spravidla najvýznamnejšími skutkovými okolnosťami preukazujúcimi konkrétnu formu zavinenia páchatel'a sú spôsob spáchania trestného činu, intenzita útoku páchatel'a, osobnosť a vlastnosti páchatel'a, motív a podobne.

V prejednávanej veci z formulácie ustáleného skutku vyplýva, že obžalovaný sa dopustil konania, ktoré spočívalo vo fyzickom napadnutí poškodeného tým spôsobom, že ho v predmetný deň a v predmetnom čase po predchádzajúcej vzájomnej slovnej potýčke, vzájomnom strkaní a vzájomných úderoch päšťami, chytil obomi rukami a hodil ho veľkou intenzitnou o zem, čím mu spôsobil ťažké zranenia, špecifikované v znaleckom posudku, ale aj v skutkovej vete rozsudku. Poškodený tak v dôsledku konania obžalovaného spadol na zem, zostal v bezvedomí, pričom obžalovaný už v ďalších útokoch na poškodeného nepokračoval.

Za takéhoto stavu, keď už obžalovaný nepokračoval v útoku na poškodeného a keď sa nepotvrdilo, že ho mal už ležiaceho na zemi kopnúť aj do hlavy, nemožno vyvodiť záver o tom, že úmysel obžalovaného smeroval k tomu, aby poškodenému spôsobil ťažkú ujmu na zdraví.

Pokiaľ obžalovaný v rámci svojej obrany ohľadom právnej kvalifikácie skutku poukazoval na nedostatok spočívajúci v úmyselnom zavinení, je potrebné uviesť aj to, že podľa ustálenej súdnej praxe platí, že motív páchatel'a a subjektívna stránka trestného činu sú znaky, ktoré sa síce týkajú psychiky páchatel'a, ale prejavujú sa navonok v spáchanom skutku a dokazujú sa rovnako ako objektívne znaky trestného činu (konanie, následok a príčinný vzťah).

Ohľadom obrany obžalovaného, ktorá spočívala v tom, že konal v nutnej obrane, pretože celý útok vyprovokoval svojím správaním poškodený tým, že ho vyzýval do bitky, sám ho ako prvý fyzicky napadol a že sa mu vyhrážal zabitím, považuje súd za potrebné uviesť nasledovné.

Hneď na úvod súd zdôrazňuje, že zranenia poškodeného vo forme ťažkej ujmy na zdraví, ktoré poškodený utrpel v dôsledku konania obžalovaného a ktoré si vyžadovali nielen ošetrovanie, ale aj liečbu, pričom poškodenému bola operáciou odstránená časť lebky a následnou operáciou po čase mu bola znovu voperovaná, sa tak spôsob obrany obžalovaného, keď poškodeného prehodil cez svoje plece na zem, zjavne vymyká ustáleným zásadám súdnej praxe o tom, aby bolo možné považovať konanie obžalovaného v prejednávanej veci za konanie nutnej obrany podľa § 25 Tr. zákona.

Podľa § 25 ods. 1 Tr. zákona, čin inak trestný, ktorým niekto odvracia priamo hroziaci alebo trvajúci útok na záujem chránený týmto zákonom, nie je trestným činom.

Podľa § 25 ods. 2 Tr. zákona, nejde o nutnú obranu, ak obrana bola celkom zjavne neprimeraná útoku, najmä k jeho spôsobu, miestu a času, okolnostiam vzťahujúcim sa k osobe útočníka alebo k osobe obrancu.

Z naposledy citovaného ustanovenia Trestného zákona teda vyplýva, že obrana nesmie byť celkom zjavne neprimeraná útoku. Vylúčenie iba celkom zjavnej neprimeranosti obrany k útoku dáva obrancovi široké oprávnenie, zakročiť proti útoku výraznejšie, než ako je vedený sám útok, opierajúc sa o zásadu, že riziko útoku musí znášať útočník. Obrancovo konanie je totiž namierené na ochranu právneho poriadku, zatiaľ čo útočník koná protiprávne. Ak má byť teda obrana účinná, môže byť intenzívnejšia

ako útok. Okolnosti, podľa ktorých sa hodnotí primeranosť, resp. celková zjavná neprimeranosť obrany útoku (§ 25 ods. 2 Tr. zákona) sú uvedené demonštratívne a je to spôsob útoku, miesto útoku, čas útoku, okolnosti vzťahujúce sa na osobu útočníka a okolnosti vzťahujúce sa na osobu obrancu.

Pri posudzovaní primeranosti obrany voči útoku je teda nevyhnutné posudzovať súhrn všetkých týchto kritérií vo vyváženom pomere s prihliadnutím na osobitosti konkrétneho prípadu.

Intenzita spôsobu použitia prostriedkov v nutnej obrane môže byť teda taká veľká, aby bola hypoteticky bezosporu schopná odvrátiť útok, ale zároveň túto intenzitu nesmie výrazne presiahnuť. Ďalej je potrebné hodnotiť aj kritérium škody spôsobenej obranou pri hodnotení spôsobu útoku. Aká škoda hrozila a či škoda spôsobená útočníkovi nebola celkom zjavne neprimeraná škode hroziacej z útoku, sa posudzuje podľa objektívnych okolností prípadu i podľa predstáv brániaceho sa odôvodnených týmito objektívnymi okolnosťami. Napríklad pri útoku zjavne smerujúcemu iba k ublíženiu na zdraví menšej intenzity, či porušeniu fyzickej integrity (strkanie, fackovanie, ale aj udieranie päšťou na verejnom mieste) a k obmedzeniu osobnej slobody nemožno útočníka zabiť a ťažkú ujmu na zdraví mu možno spôsobiť, iba ak z nej nebudú trvalejšie následky (napr. nemožno spôsobiť zmrzačenie).

Tiež je potrebné pri hodnotení zjavnej neprimeranosti obrany voči útoku, hodnotiť aj miesto, kde k tomuto útoku dochádza, to znamená, či v čase, kedy sa obranca bráni útoku útočníka, sa nachádza na mieste, ktoré mu je známe, kde sa v danom čase na danom mieste nachádzajú jeho známi, priatelia, ktorí by mohli vystúpiť na jeho obranu a tiež je potrebné aj prihliadať na to, kedy k tejto obrane, resp. k útoku prichádza, či ide o bezprostrednú reakciu na útok a či sa v tom čase na danom mieste nachádza viac ľudí, ktorí by mohli vystúpiť na obranu, či už obrancu, resp. podporiť útok útočníka.

Samozrejme, že je potrebné potom hodnotiť aj celkom zjavne neprimeranú obranu voči útoku z pohľadu jednakej osoby útočníka, ako aj z pohľadu osoby obrancu a teda ich osobné, psychické alebo fyzické vlastnosti, ktoré im dávajú predpoklady urobiť útok, resp. obranu účinnejšou. Pri hodnotení týchto kritérií je potrebné brať aj do úvahy skutočnosť, že o nutnú obranu nejde vtedy, keď páchateľ reaguje na útok takým spôsobom, že útok v skutočnosti odpláca a nie odvracia (C. H., C. XX/XXXX). Taktiež je potrebné posudzovať, či v danom prípade nevznikla za danej situácie skutočnosť, že obrana bola celkom zjavne neprimeraná útoku a ide o tzv. intenzívny exces z nutnej obrany, ktorý môže byť sám o sebe trestným činom (C. X/XXXX), proti ktorému je prípustná nutná obrana a fakt, že rezultoval z nutnej obrany, by sa zohľadnil ako poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. i/ Tr. zákona.

Na základe zisteného skutkového stavu a opísanej aplikačnej praxe súd považuje za potrebné zvýrazniť okolnosti, ktoré fyzickému konfliktu predchádzali, najmä čo sa týka motívu pre konanie obžalovaného.

Bolo zistené, že samotnému konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným predchádzal konflikt obžalovaného s L. I., ktorý spočíval v tom, že L. I. po nejakom čase už nebola ochotná komunikovať s obžalovaným a keď sa jej pokúsila zastať svedkyňa J. a svedok R. J., tak obžalovaný najprv sotil svedkyňu J., ktorá spadla na zem a R. J. udrel do zadnej časti hlavy päšťou. Po nejakom čase prišiel L. I. chrániť poškodený D.. Dokazovaním bolo preukázané, že si obžalovaný s poškodeným navzájom vykrikovali, mali slovnú potýčku, potom pokračovali vo vzájomnom strkaní a vzájomných úderoch päšťami, pričom aj z prehratého obrazového záznamu z kamerového systému vyplýva, že ako prvý strčil poškodený do obžalovaného, ktorý následne strčenie opätovoľoval. Z výsluchu vyššie uvedených okolo stojacich svedkov vyplýva, že medzi obžalovaným a poškodeným vzájomný fyzický atak pokračoval aj údermi päšťami, je však na škodu, že z kamerového záznamu jeho prehratím na hlavnom pojednávaní nebolo možné zhradiť ako celý konflikt aj v skutočnosti prebehol, pretože priebeh a okolnosti vzájomného ataku na kamerovom zázname zachytené neboli, resp. vôbec neboli viditeľné. Odhliadnuc od tejto skutočnosti, z ďalšieho vykonaného dokazovania vyplýva, že konflikt prebehol vyššie uvedeným spôsobom. V súvislosti s týmto konfliktom obžalovaný na hlavnom pojednávaní tvrdil, že chcel konflikt až dvakrát ukončiť svojim odchodom, čo však nespravil, pretože poškodený ho opakovane vyzýval, aby sa bil s ním a nie s dievčaťom a tiež preto, že poškodený vo fyzickom ataku na neho neprestával. Obžalovaný tiež vypovedal o tom, že keď sa k nemu a k I. rýchlo približoval poškodený a za ním ďalšie dve osoby, tak samotnú túto okolnosť považoval z ich strany za možnú hrozbu útoku, a to naviac v prevahe, keďže oni boli traja a on len sám. Následne však tvrdil, že tie ďalšie dve osoby (S. a K.) už za hrozbu nepovažoval, keďže aj podľa obžalovaného títo dvaja len obďaleč stáli a útočil len poškodený. Záver o tom, že S. a K. nepodporovali žiadnym spôsobom poškodeného, ani nič nehovorili a len stáli,

bol preukázaný jednak ich výpoveďami, ale aj výpoveďou poškodeného, svedka J. a vyplýva to aj z vyjadrenia obžalovaného.

Zároveň bolo zistené, že konflikt medzi obžalovaným a poškodeným sa odohrával na mieste, kde je pešia zóna a chodník pred bytovým domom, pričom povrch miesta (podložky) je pokrytý asfaltom a betónom.

V súhrne s uvedenými okolnosťami je ďalej potrebné uviesť, že obžalovaný podľa vlastného vyjadrenia už ako svoju hrozbu nepociťoval vedľa stojacich S. a K. v čase, keď chytil poškodeného a prehodil ho cez svoje plece na zem, pričom je potrebné poukázať aj na to, ako podľa svojej výpovede v prípravnom konaní obžalovaný vnímal poškodeného. Vtedy uviedol, že vnímal, že mal poškodený vypité, a preto aj slová poškodeného považoval za neškodné, lebo to boli slová opitého človeka.

Na základe vyššie popísaných okolností za akých sa skutok stal, ďalej s prihliadnutím na agresívne správanie sa obžalovaného aj voči iným osobám ako poškodenému, taktiež s prihliadnutím na fyzické vlastnosti obžalovaného a poškodeného, ale najmä samotný fyzický útok obžalovaného, pri ktorom obžalovaný chytil poškodeného oboma rukami, zdvihol ho a silou ho prehodil cez plece na zem, si musel byť vedomý, že tento jeho útok je zjavne neprímeraný útoku, ktorý mu zo strany poškodeného hrozil.

Zároveň si musel byť obžalovaný vedomý a vedel, že týmto svojim konaním porušuje záujem chránený trestným zákonom a bol uzročený s tým, že pádom poškodeného na tvrdú podložku – asfalt mu môže spôsobiť zranenia vo forme ublíženia na zdraví.

Z týchto dôvodov preto súd dospel k záveru, že takéto konanie obžalovaného, špecifikované v skutkovej vete tohto rozsudku, zjavne prekročilo hranice nutnej obrany a že obžalovanému bolo preukázané zavinenie vo forme nepriameho úmyslu.

V kontexte s vyššie uvedeným a najmä s poukazom na priebeh skutku a všetky jeho okolnosti, motív, osobnosti a vlastnosti páchatel'a dospel súd zároveň k záveru, že vykonaným dokazovaním nebol preukázaný úmysel obžalovaného spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona.

Na druhej strane však všetky vyššie uvedené skutočnosti vytvárajú reťaz navzájom sa dopĺňujúcich priamych ale aj nepriamych dôkazov, ktoré vedú bez rozumných pochybností k odôvodnenému záveru o tom, že obžalovaný svojim konaním poškodenému úmyselne ublížil na zdraví a svojím činom mu spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a zároveň sa dopustil na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že fyzicky napadol poškodeného, preto bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona s použitím § 123 ods. 2, ods. 3 písm. e/, písm. i/ Tr. zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zákona, trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Z dokazovania vykonaného vo vzťahu k trestu bolo zistené, že obžalovaný A. B. pracuje ako kuchár a jeho zamestnávateľ hodnotí pozitívne jeho pracovnú dochádzku, pracovnú disciplínu ako aj schopnosť vyvíeť ľudí a vytvárať prostredie pre vznik nových nápadov. Správa o povesti je všeobecného charakteru a vyplýva z nej len skutočnosť, že je hlásený k trvalému pobytu na adrese C. D., I. X, a že je slobodný. V predmetnej trestnej veci je obžalovaný väzobne trestne stíhaný pričom jeho väzba začala dňa 03.11.2023 o 09.05 hod. a obžalovaný ju vykonáva v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica. Podľa správy tohto ústavu a to aj aktuálnej (čl. 221) je jeho

správanie vo výkone väzby na požadovanej úrovni. Dodržiava stanovený režim a ústavný poriadok, plní príkazy a nariadenia, v styku s inými obvinenými konfliktné situácie nevyvoláva, je zaradený na pracovisko Elektrocycling kde dosahuje pozitívne pracovné výsledky. Disciplinárne potrestaný ani odmenený doposiaľ nebol. Podľa správy o priestupkoch sa dopustil dvoch priestupkov v roku 2021 a to drobnej krádeže, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 30 € a priestupku proti občianskemu spolunažívaniu násilného charakteru za čo dostal pokarhanie. Podľa odpisu registra trestov bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný a to konkrétne trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. OT/30/2023 zo dňa 29.03.2023, právoplatným toho istého dňa, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. d/ Tr. zákona a bol mu za to uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov, teda do 30.03.2024

U obžalovaného nebola vzhľadnutá žiadna poľahčujúca okolnosť, na druhej strane boli vzhľadnuté dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, že spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, že bol už za trestný čin odsúdený. Na uvedenom základe, tak u obžalovaného prevažuje podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona pomer priťažujúcich okolností, preto sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Pri ukladaní trestu bolo aplikované aj ustanovenie § 41 ods. 1 Tr. zákona o úhrnnom treste, pretože obžalovaný bol odsúdený za dva trestné činy a je mu preto ukladaný úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný.

Aplikáciou uvedených zásad ukladania trestov, tak bolo možné obžalovanému podľa § 156 ods. 3 Tr. zákona s prihliadnutím na ustanovenie § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona a § 41 ods. 1 Tr. zákona uložiť úhrnný trest odňatia slobody v trvaní od 3 rokov až na 5 rokov.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal predmetné trestné činy bez akýchkoľvek pochyb v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. OT/30/2023 nebolo mu možné, tak ako to žiadala obhajoba uložiť podmienený trest odňatia slobody, pretože v danom prípade bolo aplikované aj ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zákona, v zmysle ktorého ustanovenie ods. 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatela za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

Pri ukladaní trestu prihliadal súd aj na všetky ďalšie okolnosti, za ktorých bol skutok spáchaný a to najmä to, že tesne pred samotným skutkom sa dopustil agresívneho a násilného konania aj voči ďalším dvom osobám okrem poškodeného, ktoré fyzicky atakoval a to tým spôsobom, že svedkyňu J. sotil v dôsledku čoho spadla na zem a svedka J. udrel päťou zozadu do hlavy pričom ide o osoby, ktoré sa chceli zastat ďalšej svedkyne I., ktorá bola tiež neprímerane atakovaná obžalovaným pred samotným skutkom. K osobe obžalovaného je potrebné ďalej uviesť, že ide o osobu, ktorá má sklony k agresivite a k násilnému konaniu čo okrem iného vyplýva aj zo skutkovej vety trestného rozkazu vo veci Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. OT/30/2023, podľa ktorej sa prečinu krádeže dopustil tak, že päťou udrel do okna auta, ktoré sa rozbilo a odcudzil poškodenému mobilný telefón, ktorý mal tento položený na svojom pravom stehne pritom ako sedel v aute. Ďalej jeho násilná povaha vyplýva aj z čítaného rozhodnutia o priestupku Okresného úradu Rimavská Sobota M. J./XXXXXX zo dňa 14.11.2023 (z čl. 239 až 243), kde bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustil tým, že dňa 23.09.2023 v nočných hodinách rozbil sklenenú výplň vchodových dverí čím spôsobil poškodenú stranu majetkovú škodu vo výške 193,94 €.

Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že na zabezpečenie účelu trestu, tak ako stanovený v § 34 ods. 1 Tr. zákona, je potrebné obžalovanému uložiť nepodmienený trest odňatia slobody v hornej polovici zvýšenej trestnej sadzby, a preto mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov a 6 mesiacov.

Keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, bol pre výkon uloženého trestu podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň bola poškodeným stranám v rámci adhézneho konania priznaná aj náhrada škody, ktorá im bola spôsobená trestnou činnosťou obžalovaného.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť, aby poškodenému Q. D. uhradil náhradu škody za bolestné, a to vo výške 8.900,85 eur a aby poškodenej strane Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. Bratislava – Mestská časť Petržalka, uhradil náhradu škody za poskytnutú zdravotnú starostlivosť pre poškodeného D. vo výške 642,82 eur.

Keďže poškodený Q. D. si prostredníctvom svojej splnomocnenej zástupkyne uplatnil aj nárok na náhradu ďalšej škody, ktorá mu vznikla v súvislosti s absolvovaním ďalších vyšetrení, návštevou psychológa a najmä nemajetkovú škodu v súvislosti so sťažením spoločenského uplatnenia, ktoré nároky ešte poškodený v čase rozhodovania súdu v adhéznom konaní nevedel vyčíslieť, bol poškodený Q. D. podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

- inému úmyselne ublížil na zdraví a činom spôsobil ťažkú ujmu na zdraví,
- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresnom súde Rimavská Sobota ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. poriadku).

Obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. poriadku).

Príbuzní obžalovaného v priamom rade (jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh) pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. poriadku).
Zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. poriadku).

Orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, ako aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. poriadku).

Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. poriadku).

Zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. poriadku a § 45/1 Tr. poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.